

derude har Officerer til at lede, kan vel ikke, naar der er Tale om Folks Arbejds-kraft, være en Hindring for, at disse høje Herrer skulde kunne sidde i Stue sammen med Arbejderne og tale om Forhold, som de begge ere interesserede i. Jeg tør maaske saa meget bedre gøre den Henstilling til den nuværende højtærede Forsvarsminister, som jeg jo ved, at han har en gammel Kærlighed til Fagforeninger, specielt de engelske Fagforeninger, og i sin Tid har beskæftiget sig meget med disse Spørgsmaal. Hvis han vilde overføre noget af denne gamle Kærlighed, som forhaabentlig ikke er rustet, paa Forholdene ved Orlogsværftet, vilde han sikkert derved indlægge sig et varigt og godt Minde.

Jeg kan for øvrigt om denne Sag hen-vise til mine udførlige Udtalelser ved Sagens første Behandling, og jeg nærer et stille Haab om, at man endnu inden Sagens tredje Behandling kan komme til at faa et Udvalg nedsat og faa ordnet denne Sag derude. For, som jeg har nævnt, Folkene paa Orlogsværftet kunne ikke være tilfredse med og tjente med, at andre have faaet deres Løn forbedret. Det kunne disse Arbejdere ikke leve af.

Det næste Spørgsmaal under Sam-raadet var Spørgsmaalet om, at 8- og 16-Aars-Tillæget paa henholdsvis 96 og 192 Kr. skulde udvides til private Arbejdere. De private Arbejdere paa Orlogsværftet have ogsaa ansøgt om en Lønregulering, og den tiltrænges for deres Vedkommende saavel som for de faste. De lønnes efter noget andre Regler, men ogsaa de have en Løn, der er i Forhold ringere end den, de faa, naar de udføre et tilsvarende Arbejde i privat Virksomhed. Der er anmodet om, at de i hvert Fald maatte faa denne Forhøjelse, og det er mig ogsaa bekendt, at der har været rettet personlig Henvendelse fra Repræsentanter for de private Arbejdere paa Orlogsværftet til den højtærede Forsvarsminister. Modtagelsen har naturligvis været velvillig — det behøver jeg ikke at udtale —, men jeg ved jo ikke, om der i den Velvillie laa en diskret Antydning af, at man blot ganske taalmodigt skulde vente, det skulde nok komme. Jeg vilde helst udlægge det paa den Maade, og ogsaa for deres Vedkommende vilde jeg

ønske, at der inden Finanslovens tredje Behandling maatte fremkomme Forslag, helst om en almindelig Ordning, men i hvert Fald om dette. Saa vilde de vel foreløbig kunne stille sig tilfreds.

Derefter er der Spørgsmaalet om Overarbejdspenge for Fyrbødere og Maskinassistenter paa Signalkolen. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg gaar ud fra, at det forholdsvis mindre Spørgsmaal, som jeg der fremdrog, vil faa en Besvarelse, der falder sammen med disse Folks Opfattelse. Thi jeg kan ikke tænke mig, at man vil stille dem ugunstigere nu, end man har gjort tidligere, og før have de faaet dette Arbejde betalt.

Endelig er der Spørgsmaalet om Sommerferie for søgaaende Haandværkere, Fyrbødere og Værftsarbejdsmand. Det glæder mig, hvad jeg har faaet meddelt om den højtærede Minister ved Samraadet, at han paa Foranledning af de Udtalelser, der ere fremsatte fra min og andre Sider, er gaaet med til at udstrække Tidsrummet for Sommerferien, saaledes at vistnok nu saa godt som alle søgaaende ville faa Sommerferie. Det kan være, der er enkelte, der blive undtagne, det er jeg ikke ganske paa det rene med, men saa vidt jeg har opfattet Forholdene, ville saa godt som alle faa det, og det ere de søgaaende Arbejdere og Haandværkere meget glade for. Som Forholdene var før, var det ikke rigtigt, naar der fra Rigsdagens Side var tiltænkt dem en Sommerferie, at saa mange af dem dog ikke fik den. Nu vilde altsaa alle kunne faa den, og det tager jeg paa deres Vegne for.

Saa er der endelig et Spørgsmaal under Nr. 195 i Betænkningen, som omhandler Nr. 112 paa Ændringsforslagslisten. Det angaar de private Assistenters Lønforhøjelse. I Fjor, ved Loven af 27. Maj, fik de faste Assisterter deres Forhold ordnede, og nu have de private Assisterter andraget om ogsaa at faa en Forbedring af deres Løn, og det er, delvis i hvert Fald, imødekommet. Naturligvis er det, der er foreslaet, et Fremskridt, for manges Vedkommende vist endog et godt Fremskridt, men de private Assisterter paa Orlogsværftet kunne ikke ret vel forstaa, at der skal være Forskel mellem deres Løn og de faste Assistenters. De udføre